

ГОЛОС УКРАЇНИ

Влада—Радам!

Газета Верховної Ради Української РСР

◆ № 139 ◆ Субота, 20 липня 1991 року ◆

Ціна 10 коп.

РИБА ЛЮБИТЬ ЛЮБИТЕЛЯ

*Можливо, цей вид полювання
слід визнати найчеснішим.*

*Бо рибалка, на відміну від
мисливця, не почуває себе
людиною, котра сидить у засідці,
розстрілює беззахисну здобич.*

*Тут все навпаки.
Здобич — у засідці, а ти —
на виду, не ти вибираєш, а тебе
вибирають, і нехай совість
мучить не тебе, а того, хто
не зміг розумно вибрати...*

(Закінчення на 9-й сторінці).

*Фото
Миколи КОЗЛОВСЬКОГО.*

Д О Києва прибула група ан-
тейських бізнесменів на чо-
лі з генеральним директо-
ром компанії «Фенікс»
Дішею Сю Чаньной. У про-
грамі візиту ділові перего-
вори з керівниками україн-
ських підприємств, зустріч
у Подільському райкон-
томі з народним депутатом
України Іваном Селісом.

С ЇГОДНІ в Держгпромі
УРСР між Центральним
племпідприємством Міні-
стерства сільського госпо-
дарства УРСР та корпора-
цією «Гранда» Сполуче-
них Штатів Америки відбу-
вається остаточна підписа-
ння договору на п'ять років
про імпортування в Україну
ембріонів великої
рогатої худоби англійської
породи. Нашу сторону ре-
презентували: державний
міністр з питань аграрної
політики, міністр сільського
господарства УРСР О. Іва-
ченко, начальник управлі-
ня зовнішніх економічних
зв'язків Міністерства сіль-
ського господарства УРСР
М. Солодкий, директор
Центрального племпідпри-
ємства Міністерства сіль-
ського господарства УРСР
І. Воленко, корпорацию
«Гранда», яка займається
селекцією тваринних
ембріонів, представили її
посередник В. Чиніс.

Було зазначено, що
ця угода є першим
кроком у розвитку
взаємних відносин між Укра-
їною та Сполученими Шта-
тами у цій галузі.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник —
Верховна Рада
Української РСР

А ПРЕСА РЕДАКЦІЇ

УРСР, 252047
Книж. публ. Нестеров. А

ТЕЛЕФОНИ
РЕДАКЦІЇ ГАЗЕТУ:

Принималня —
446-92-11

секретар —
146-72-63

441-84.42, 224.72.54
[телефакс].

421-84-52;
441-85-64.

441-29-01.

міжнародний

441.83-06,

экономика — 441.88.39

спорту 441.68-08,
інформаційний

історії України —

441-88-52.
441-89-4.

441-84-00.

Рукописи

ИНДКС 60955
184300

19 крб. 30 кбп

100. 150. 175. 200. 225. 250. 275. 300. 325. 350. 375. 400. 425. 450. 475. 500. 525. 550. 575. 600. 625. 650. 675. 700. 725. 750. 775. 800. 825. 850. 875. 900. 925. 950. 975. 1000. 1025. 1050. 1075. 1100. 1125. 1150. 1175. 1200. 1225. 1250. 1275. 1300. 1325. 1350. 1375. 1400. 1425. 1450. 1475. 1500. 1525. 1550. 1575. 1600. 1625. 1650. 1675. 1700. 1725. 1750. 1775. 1800. 1825. 1850. 1875. 1900. 1925. 1950. 1975. 2000. 2025. 2050. 2075. 2100. 2125. 2150. 2175. 2200. 2225. 2250. 2275. 2300. 2325. 2350. 2375. 2400. 2425. 2450. 2475. 2500. 2525. 2550. 2575. 2600. 2625. 2650. 2675. 2700. 2725. 2750. 2775. 2800. 2825. 2850. 2875. 2900. 2925. 2950. 2975. 3000. 3025. 3050. 3075. 3100. 3125. 3150. 3175. 3200. 3225. 3250. 3275. 3300. 3325. 3350. 3375. 3400. 3425. 3450. 3475. 3500. 3525. 3550. 3575. 3600. 3625. 3650. 3675. 3700. 3725. 3750. 3775. 3800. 3825. 3850. 3875. 3900. 3925. 3950. 3975. 4000. 4025. 4050. 4075. 4100. 4125. 4150. 4175. 4200. 4225. 4250. 4275. 4300. 4325. 4350. 4375. 4400. 4425. 4450. 4475. 4500. 4525. 4550. 4575. 4600. 4625. 4650. 4675. 4700. 4725. 4750. 4775. 4800. 4825. 4850. 4875. 4900. 4925. 4950. 4975. 5000. 5025. 5050. 5075. 5100. 5125. 5150. 5175. 5200. 5225. 5250. 5275. 5300. 5325. 5350. 5375. 5400. 5425. 5450. 5475. 5500. 5525. 5550. 5575. 5600. 5625. 5650. 5675. 5700. 5725. 5750. 5775. 5800. 5825. 5850. 5875. 5900. 5925. 5950. 5975. 6000. 6025. 6050. 6075. 6100. 6125. 6150. 6175. 6200. 6225. 6250. 6275. 6300. 6325. 6350. 6375. 6400. 6425. 6450. 6475. 6500. 6525. 6550. 6575. 6600. 6625. 6650. 6675. 6700. 6725. 6750. 6775. 6800. 6825. 6850. 6875. 6900. 6925. 6950. 6975. 7000. 7025. 7050. 7075. 7100. 7125. 7150. 7175. 7200. 7225. 7250. 7275. 7300. 7325. 7350. 7375. 7400. 7425. 7450. 7475. 7500. 7525. 7550. 7575. 7600. 7625. 7650. 7675. 7700. 7725. 7750. 7775. 7800. 7825. 7850. 7875. 7900. 7925. 7950. 7975. 8000. 8025. 8050. 8075. 8100. 8125. 8150. 8175. 8200. 8225. 8250. 8275. 8300. 8325. 8350. 8375. 8400. 8425. 8450. 8475. 8500. 8525. 8550. 8575. 8600. 8625. 8650. 8675. 8700. 8725. 8750. 8775. 8800. 8825. 8850. 8875. 8900. 8925. 8950. 8975. 9000. 9025. 9050. 9075. 9100. 9125. 9150. 9175. 9200. 9225. 9250. 9275. 9300. 9325. 9350. 9375. 9400. 9425. 9450. 9475. 9500. 9525. 9550. 9575. 9600. 9625. 9650. 9675. 9700. 9725. 9750. 9775. 9800. 9825. 9850. 9875. 9900. 9925. 9950. 9975. 10000. 10025. 10050. 10075. 10100. 10125. 10150. 10175. 10200. 10225. 10250. 10275. 10300. 10325. 10350. 10375. 10400. 10425. 10450. 10475. 10500. 10525. 10550. 10575. 10600. 10625. 10650. 10675. 10700. 10725. 10750. 10775. 10800. 10825. 10850. 10875. 10900. 10925. 10950. 10975. 11000. 11025. 11050. 11075. 11100. 11125. 11150. 11175. 11200. 11225. 11250. 11275. 11300. 11325. 11350. 11375. 11400. 11425. 11450. 11475. 11500. 11525. 11550. 11575. 11600. 11625. 11650. 11675. 11700. 11725. 11750. 11775. 11800. 11825. 11850. 11875. 11900. 11925. 11950. 11975. 12000. 12025. 12050. 12075. 12100. 12125. 12150. 12175. 12200. 12225. 12250. 12275. 12300. 12325. 12350. 12375. 12400. 12425. 12450. 12475. 12500. 12525. 12550. 12575. 12600. 12625. 12650. 12675. 12700. 12725. 12750. 12775. 12800. 12825. 12850. 12875. 12900. 12925. 12950. 12975. 13000. 13025. 13050. 13075. 13100. 13125. 13150. 13175. 13200. 13225. 13250. 13275. 13300. 13325. 13350. 13375. 13400. 13425. 13450. 13475. 13500. 13525. 13550. 13575. 13600. 13625. 13650. 13675. 13700. 13725. 13750. 13775. 13800. 13825. 13850. 13875. 13900. 13925. 13950. 13975. 14000. 14025. 14050. 14075. 14100. 14125. 14150. 14175. 14200. 14225. 14250. 14275. 14300. 14325. 14350. 14375. 14400. 14425. 14450. 14475. 14500. 14525. 14550. 14575. 14600. 14625. 14650. 14675. 14700. 14725. 14750. 14775. 14800. 14825. 14850. 14875. 14900. 14925. 14950. 14975. 15000. 15025. 15050. 15075. 15100. 15125. 15150. 15175. 15200. 15225. 15250. 15275. 15300. 15325. 15350. 15375. 15400. 15425. 15450. 15475. 15500. 15525. 15550. 15575. 15600. 15625. 15650. 15675. 15700. 15725. 15750. 15775. 15800. 15825. 15850. 15875. 15900. 15925. 15950. 15975. 16000. 16025. 16050. 16075. 16100. 16125. 16150. 16175. 16200. 16225. 16250. 16

у вікторин на 8 сторінок
у середу, четвер

ЗНОВУ ПРО СЛУЖБУ РАТНУ

Президія Верховної Ради УРСР прийняла постанову «Про відміну виконання Постанови і доручень Верховної Ради УРСР від 19 лютого 1946 року про проходження громадян України в ряди міліції внутрішньої безпеки республіки стрілової військової служби», «на підставі чого реалізувати вимоги вказаних документів, що стосуються цих проблем, в цілому позитивно позначатиметься на країні, сприяючи посиленню соціальної захищеності військовослужбовців». Разом з тим, вказано, що «в деяких областях (Івано-Франківська, Волинська, Львівська, Чернівецька) є випадки невиконання вказаного принципу відбору міста служби, чинного законодавства про загально-військовий обслуговування громадян». Верховною Радою УРСР утворена спеціальна комісія по розгляду звернень громадян, які вимагають відміни постанови, щоб або скасувати військовослужбовців, або скасувати проходження військовослужбовців до військовослужбовчої служби у збройних силах МВС.

ЦДР, затриманих військом та вивязованих до великих частин, розміщених як на території Української РСР, так і за її межами. З метою полегшення про нимістю, склад (голова — народний депутат УРСР, наступники — члени ЦДР) виступає. Ряди УРСР в правах людини в і Сметані). Аналогічні комісії розомірюють в Україні, в тому числі в Кримській АРСР, обласних, Київській і Севастопольській міських Радах народних депутатів.

Щею ж постановою Кабінету Міністрів республіки доручено:

розглянути питання, які входять до його компетенції, про причини порушень обмежень прохочення в Верховній Раді УРСР і розпорядити уряду УРСР про проведення їх контролю про публікації в газеті прохочення служб.

указати з Кабінетом Міністрів ЦСРР або Міністерством оборони ЦСРР про порядок проходження громадянськи

[illegible]

Прокуратура УРСР разом з командуванням Київським, Прикарпатським, Одеським військовими округами, військовими прокуратурами, Державним комітетом УРСР у військових справах до 1 вересня 1944 року вилучила з підписаних дезертирства військово-службовців та з військових частин:

Постановою передбачалося створення республиканської військової комісії, яка б, згідно з такою рад заходів, спрямованих на дальнє відокремлення призовників від громадян України. Схвалено текст звернення Президіа Верховного Рада України до членів Рад народних депутатів усіх рівнів, їх виконавчих комітетів, командування військовими частинами, народних комітетів, громадських організацій, військовослужбовців, призовників та їх батьків громадянських організацій республіки (текст звернення дублюється).

(УкрІнформ).

ЗВЕРНЕННЯ

Президії Верховної Ради Української РСР до Рад народних депутатів усіх рівнів, їх виконавчих комітетів, командування військових частин і кораблів, військовослужбовців, призовників та їх батьків, громадських організацій республіки

неухильно добиватиметься захисту прав військовослужбовців та членів їх сімей, сприятиме розв'язанню їх складних соціальних проблем. Для цього створена спеціальна комісія при Президії Верховної Ради Української РСР. Відповідно комісії рекомендовано створити при усіх областях і Київській міській Радях народних депутатів України.

Сьогодні ми звертаємось до командирів, військово-політичних працівників, всього офіцерського складу частин і підрозділів, дислокованих на території Української РСР.

Насамперед від вас залежить успіх наступів і бойових дій армії. Ви — її центральне зв'язне ланка, приклад для особистого життя, складу. Ваш професіоналізм, стараність до справ, особисте зобов'язання вирішальною мірою визначають моральний клімат у військових колективах, створюють умови для згуртування і нормалізації служби. Більшість з нас дійсно близькі до солдата, живаємо одним життям, піклуємося про підлеглих, уважні до потреб. Ми вправі сподіватися на те, що саме таким буде офісний корпус, вправі розраховувати, що саме цим керівництвом і армія буде дальшого розвитку, віримо, що справляю частіше вас, як і раніше, буде слухати Вітчизні, своєму народу.

Приймючи молодь логічно, пам'ятайте: вам довелося найгопівніше — жини майбутнє народу України. І повідаючи за життя сотні тисяч людей, завжди робіть так, як велить вам совість, якщо б в строю перед вами були ваші власні сини.

Присягаючи на вірність Вітчизні, як давте йлетує і на вірність товариству. Хай же завжди у ваших багатонаціональних військових кооперативах панує дух військового братерства, взаєморозумки, прегиння на прийняти на допомогу, захищати в біді. Ніколи не осмиєривайте добра ім'я солдатів медичніспівності, грубістю, ганебним явищем, яку зається в народі «дідацішна».

Майбутні воїни!

Хто, як не на, захистити
мирний труд народів України
і всієї країни! Ми віримо
вашу відважність, вітчини, лю-
ськ! совість, мужність. Ми не
можемо припустити навіть
думки, що хтось із нас зда-
ний виявляти поганку і
богату, хочаючись від ві-
сногової служби за спинам
батьків. Дезертирство, ухилен-
ня від виконання військо-
ової служби завжди є гріш злочо-
ном, а не гонимим. Ніякшою
діяльністю булим відвага, го-
рдість, сила духу. Навсталяю-
нас, ми висловлюємо надію, що
ви примножите слави тради-
ції батьків і діда, багать
люблять захисників Батьки-
щини, які відстояли її честь
свободу.

Солдатські матері!

Ми знаємо, якою тривогою сповнені сьогоднішні ваші серця. Неспокійно в нашої країні. І кожна відповідальність лягає цей час на плечі ваших синів. Суворого є армійського дійсного. Сьогоднішня служба — це ризик, труднощі, виробство. На жаль, у нашої армії, як в усьому суспільстві, чимало гострих проблем. Не викорімо у деяких підрозділах казачий спадок. Ми не маємо

місце медбачства, недисциплінованості. Ми не можемо приховувати від вас цю гірку правду. Але ми впевнені, що ваші сини асе це здолають, що буде обійде їх стороною. І вони повернуться до рідної домівки змушленими, сильними, гідними людським, стелють евою надією і опорою в житті. Тож благословіть їх на ратний труд, додайте їм упевненості в собі. Адже ви завжди кришча зв інших могли зростати. Вони зрозуміють вас, тому що немає для них нічого дорожчого від рідної матері і матері-Вітчизни.

Шановні народні депутати!

Винористається свій авторитет дозру народу для успішного виконання цього важливого державного завдання. Від нас з вами значною мірою залежить її обороноздатність. Сьогодні необхідно уловати тілки на силу закону і силу влади. Необхідна серйозна роз'яснювальна і організацьорська робота, найкраще відповідальності кожного народного депутата. Тільки таким чином ми здатні прищипити людям наші патріотичні якості, розуміти необхідність і готовність захищати Вітчизну.

Дорогі співвітчизники!

Якщо ми не на словах, а на ділі прагнемо відродити свою національну самосвідомість, якщо нам дорожні наш діти, якщо ми думаємо про своє майбутнє, зробимо все, щоб привести молодь на службу армію прохадців у республіку організовану, щоб вона мала лідерів, щоб виконала свої наважливіші громадянські обов'язки. У цьому запоруку гідного майбутнього суверенної Радянської України.

Президія Верховної Ра-
ди Української РСР.

ПЕКАЄСЯ СВОЄГО ПРЕЗИДЕНТА

На сесіях Верховної Ради України, у засобах масової інформації вже багато сказано про суверенітет республіки, а також про те, що йоготому важливо зміцнювати, сильною, ефективною виконавчою владою, яка б допомагала будувати могутню, багату, пласку, демократичну Україну і яка б орієнтувалася на загальнолюдські цінності.

Прийняв Закон про введення Інституту президентства і особу Президента, який обирається прямим таємним всеукраїнським голосуванням, а також Раду Президента і Кабінет міністрів. При обговоренні нової Конституції України на сесії Верховної Ради чулися голоси про те, що Президента можна обирати і на засіданні парламенту. І навіть до прийняття Конституції, що обговорення її може тривати аж до кінця 1991 року, а Союзний договір може бути підписаний до прийняття нової Конституції України (хоча власна постава Верховної Ради це забороняє).

Не треба забувати, що щоді в Союзі змінюються, як травнева погода: злізти хоча б узан Президента та, Крім того, незबरно було прийняти нову Конституцію, і якщо ми до того часу не приймемо своєї Конституції й не оберемо свого Президента, то поки ми будемо неухильно додержуватися нової Конституції СРСР, яка швидко перекресить Декларацію про незалежність республіки про державну суверенітет. Адже Конституція — це Основний Закон держави, а Декларація — не тільки зава, а й пам'ятник.

Адже ні для кого не секрет, що на другий день після

прийняття нової Конституції СРСР Президент буде зобов'язаний підписати свій черговий уназ про негатиє приєднання республіки до Конституції у відомості і союзна, то неже, шановні парламентарії, ми чатимемо цього?

Замість автор цих рядків добре розуміє, що детальне обговорення та прийняття нової Конституції республіки неможливо об'єднати. Президент потребує часу, але ж не на порожньому місці ми це робитимемо. Адже Декларацію про державну суверенітет прийнято майже рік тому, а вона ж являє і є основою нової Конституції. По кощівці (і розумам) вже є, і вона прийнята за основу на пленарних засіданнях Верховної Ради. Та й досвід проведення всеукраїнського вибору має масу величч. То чого ж нам чекати аж кінця року?

Якщо ж ми вдало та оперативно вирішимо ці дві проблеми, то Україна і формально стане суверенною державою. До речі, в перекладі за французькою «суверенітет» означає «незалежність однієї держави від інших у зовнішніх та внутрішніх питаннях». Потім залишиться вирішити, що за форму злістом, у першу чергу економічним.

У зв'язку з цим я звертаюсь до парламентаріїв, нагадаю, Леоніда Кравчука, до парламентської більшості та опозиції, до всіх суспільно-політичних організацій, перекладаю до Конституції України та опозиції: давайте всі наші зусилля спрямуємо на те, щоб якомога швидше була прийнята нова Конституція республіки. Бо тільки ж українці жити однією паперовою Декларацією (зазавою)?

Далі. Результати голосування про прийняття нової Конституції на основі Декларації про державний суверенітет мають бути об'єднані, а також опубліковані на наступний день у газеті «Голос України». Ось той народ України, виборці вісності, хто є патріотом, лоборником суверенної України, а хто нахилдана на віднідання з Верховної Ради.

А тепер про те, як обов'язкові вимоги, на думку авторів, мають бути висунуті до майбутнього першого Президента суверенної України.

Це, зрозуміло, має бути людина відома по роботі в парламенті, уряді, у партії, у народному господарстві, у сфері культури тощо: претендент повинен бути (стати) безпартійним; бути активним лоборником суверенної незалежної України. Ще одна вимога полягає в тому, щоб у минулому претендент не мав військових до речей та переслідування патріотів України, української культури і мови.

Звичайно, сьогодні це не годі говорити про вірніх кандидатів на пост першого Президента України, які в разі їх обрання будуть виконувати посаду, хочеться сподіватися, змогли б привести Україну до демократії, незалежності, а саме, і до економічного розвитку. Хоч за останній час появилася у нашому народі багато аспірантів, талановитих людей, але про обрання одного з них як Президента України його балотування не викликає ні в кого сумніву — Леоніда Кравчука, Голосу

Верховної Ради, хочеться сказати окремо.

Л. Кравчук — людина мудра, має великий життєвий досвід, урівноважена, розсудлива, глибоко вирішених державних питань намагався, як правило, виходити з реальної ситуації на Україні, у тому числі політичної, міжнародної та демографічної (до речі, даної від оптимізму і окремих областей); економіст, вже знаходив вихід із складних ситуацій, вільно володів державною (українською) мовою, активний лоборник державного суверенітету України (хоча й не зовсім логічно). Але є до нього нове питання. Макарович (як і до інших) дещо поважний. На мою думку, йому ще бракує наполегливості, рішучості, активності, оперативності у вирішенні настільки гострих проблем, які стоять перед Україною. До них передусім належать: масове і практичне безперспективне аннексія за межі республіки дефіцитних продуктів і товарів; відсутність власної грошової одиниці. І ще одне дуже важливе бажання. При укладенні Союзного договору після прийняття нової Конституції України не треба передавати центрні витрати, нім стратегічного (ракетної) оборони та космосу. В промову разі ні знову перетвориться у федеративну державу, а Україна знову буде союзною республікою, як і 73 роки. Варто нам було використати стільки сил та енергії, щоб прийти туди, звідки виийшли?

Бє є одна «економічна» пропозиція. Про проведення всеукраїнських виборів та референдумів на Україні до цього завжди поєднувати де-

кілька актуальних питань, не позбавляти республіку від багатомільйонних витрат на родових грошей.

Щодо державної символіки. Виходячи з історії України, державний прапор республіки повинен мати три кольори: малиновий (колір прапора Закарпатської держави), жовтий (колір сови та пшеничних ланів), блакитний (колір неба та південних морів України). До речі, зовсім недавно являв такий прапор запропоновано увазі теледівачів «Актуальною намерою».

Державним гербом України (який повинен бути зображений і на прапорі) має бути тризуб, в якого ще античне походження (символ Атлантиди і бога моря Нептуна). Чи не найкращий київський нязь Володимир використував його також як державний символ (герб) навіть установи, на йому дві іменні літери «В» — Володимир Великий.

Що ж стосується назви нашої країни, то це має бути, як уже вирішено, президентська республіка України, але в офіційній назві слід залишити найдовжче до кожного з нас слово: «Україна».

Щодо ідеологічного вибору. Не треба нам запинувати в Конституції ніяких догм та «тем». Треба просто будувати цивілізовану європейську державу, в якій всі люди були б соціально захищені й багаті, а не бідні, як це має місце сьогодні.

Євдїр ЧУПРИНА, завідувач департаменту економіки та статистики Київського Інституту цивільної авіації, кандидат економічних наук.

ЖИВНА-91

НА «НІМЦЯ» НАДІЙСЯ...

Чи не найкраще в Причорномор'ї живуть ці хлібороби Білгород-Дністровського району. Великою мірою тому, що мають найбільше — аж 70 високопродуктивних комбайнів «Дон-1500» та 14 нічних зовнішніх агрегатів мари «Е-517».

Але ж, випало чуті в деяких інших районах, і «Дон-1500» не завжди кадійний, а саме в застигати. І таян оюк так, тільки не в Білгород-Дністровському. Тут при агропромисловому комбайні заадагальці створили мале підприємство «Дон-сервіс» для ремонту комбайнів. Усе в ньому себе від турботи по обслуговуванню комбайнів.

— Ще задовго до жниного спеціаліст... розповідає директор господарства ні Леїла М. Тороченко, — допомогли нам надібно відремонтувати та налагодити

машини, а тепер поперіому ж вилікує поспішають на допомогу. Мають для цього транспорт, залізничний.

Микола Васильович свої машини зобов'язує — в зимові роки він щодня по 100 і більше тонн зерна з комбайнів відвозить з дільничного малого підприємства «Дон-сервіс».

Проте в області через пономі в брак залізничних ходів протягом від 400 до 600 комбайнів, серед яких немало і «Донів». Не всім вдальці мінці зв'язки з підприємствами виготовлявачами машин, і виві, з чому не стільки хліборобів, скільки комбайнобудівників.

Георгій ВОРОТНИК, власний кореспондент «Голосу України», Одеська область

ГОРЯТЬ І ЧОГОСЬ ЧЕКАЮТЬ

У колосі «Маяк» Руконського району через пожежу загинув господар, а саме покоса І. згоріло 293 тонн першотрестового сіка. Ще ж пожежа жиня, а вже загорілись зернозоси в колосі Імени Королюва Чуднівського району. В господарстві Державинського, Баранівського, Смілянського, Черняхівського, Коростенського районів до цього часу не підготовлено по 60—70 комбайнів.

Дуже мало виготовлено пристроїв для збирання полегших хлібів і перетворення валків. Досі на 21 комбайні немає комбайнів. І сьогодні ж в області сьогодні чинає черги для ремонту п'ята тисяча комбайнів та жаток. Стільки несправних машин тажких автомобілів.

Григорій ШЕВЧЕНКО, Катитор, Київська область

Широкотого розмаху кобярство жиння на Полтавщині.

У колосі Імени Куйбішева Козельщинського району, де зроблено це фото, зерновик іриі займає близько п'яти тисяч гектарів. Вибірочно пашення дає по 31 цента гектара, а саме — до 23 центів. Обмолочені поля мезанізатори інтенсивно готують під майбутній урожай.

Не змінив: передові мезанізатори Євген ДУБОВИК (ліній) і Леонід ДУБІНА, обидвоє групи під майбутній урожай. (Укріфтор).

НА ВІННИЦЬКОМУ «ФРОНТІ» ВРАТИ...

У колосі «Вогні комунізму» Чечельницького району прощодні урожаї проводили хлібороби на жиня. Було сказано багато гучних слів, звучали красномовні обіцянки, але згодом від того не зменшилася. Механізатори вже в перших днях відчули дефіцит паливно-мастильних матеріалів, залізничний. У багатьох селах не діють автозастічки і теледогомова.

— Найбільш широті, — каже, — сьогодні поді. Сказано, а Липовецькому районі є

лінійних хліборобів служб: до речі, спеціаліст іше упріжіння № 654, шилова, рементно-будівельна дільниця і пересува механізація шилова колосів від 47 до 60 комбайнів, серед яких немало і підлітків доріг до аеротехніки і сілських доріг. Але виходить, як у тому нарядному пресиді, коли в сесмі янвськ дити без оца. Дороги, що ведуть до хліборобничих пунктів на станції Липовець і в селі Турів, навіть тепер колн кола.

Зася гаряча хлібна пора, до речі, спеціаліст іше упріжіння від Іванків до Вірнівця й автобусово важко дістатися. Посуєт нерви відомі доріжки до сел до сіл Верівки, Бринького, від Сиківців до Приборицьки.

— У районі кожний третій колосі збереться ремонту. Оскільки зернозоси не мають критих навісів.

Валерій ЛАЗАРЕНКО, власний кореспондент «Голосу України», Вінницька область

КОСЯТЬ РОЗПАК

— На жаль, розпочинає жиння не з гарним настроєм, — каже головний агроном АПО Рівненського району Григорій Якович. Пашівничий жиня, а саме стіві — у ліній черги і на початку пшениці такі спустошені зливи вплив на район, що про наслідки й говорити гірше. Залишено понад 300 гектарів озимих і ярих зернових, великі площі цукрових буряків, картоплі, соняшників.

У районі, розповів далі Григорій Якович, є можливість добре віджинувати. Попри всі

труднощі (а да їх немає) і постачання пшеничного і залізничного. У колосі — «Перемога», «Україна» та багатовишні є необхідні до речей для парового зерна. У колосі Імени Державинського, наприклад, недавно задано в експлуатацію чудову зернозастічку, в яку одноразом помістили завантажувач 150 тонн зерна.

Сергій МЕЛЬНИЧУК, власний кореспондент «Голосу України», Рівненська область.

Знак біди

УТЕ СЛОВО «ХОЛЕРА»

ської над-
едемичної
ило за-
напере-
Дня
рани. В ак-
ожзалу, де
чка Мок-
явлено
аба, який
а різнов-
ель-тор.
пашування
можливого
іпро: або
або з су-
сходи з
Миколаєва,
спалаху
порижки ка-
рошено купа-
кілометра
Дніпра
енням млі-
трулювання.

Збільшено кількість місць і частоту проб води службами санепідстанції. Всі виявлені хворі з кишковими інфекціями або розладами відразу ж госпіталізуються з обов'язковим триразовим обстеженням на холеру, посилено контроль на станціях забору питної води для міста, прийнято ряд інших заходів надзвичайного характеру.

Як стало відомо з компетентних джерел, регулярні наступні проби показали: холерного вібриона інаба у водах в межах міста немає. Передбачається, що він занесений течією вниз по Дніпру. А виявлений вібрион зараз проходить ретельне всебічне дослідження на Кримській протичумній станції.

Українформ.

Крісло для гостя

ОРМАТОР, ІМІТАТОР...

Вальтера, прем'єра якого відбулася в театрі імені Лесі Українки інформатора Святої Віктор ЧЕРНЯКОВ. Я зустрівся з ним вчора вранці в театрі.

Вальтера, прем'єра якого відбулася в театрі імені Лесі Українки інформатора Святої Віктор ЧЕРНЯКОВ. Я зустрівся з ним вчора вранці в театрі.

Вальтера, прем'єра якого відбулася в театрі імені Лесі Українки інформатора Святої Віктор ЧЕРНЯКОВ. Я зустрівся з ним вчора вранці в театрі.

Вальтера, прем'єра якого відбулася в театрі імені Лесі Українки інформатора Святої Віктор ЧЕРНЯКОВ. Я зустрівся з ним вчора вранці в театрі.

Вальтера, прем'єра якого відбулася в театрі імені Лесі Українки інформатора Святої Віктор ЧЕРНЯКОВ. Я зустрівся з ним вчора вранці в театрі.

Вальтера, прем'єра якого відбулася в театрі імені Лесі Українки інформатора Святої Віктор ЧЕРНЯКОВ. Я зустрівся з ним вчора вранці в театрі.

Вальтера, прем'єра якого відбулася в театрі імені Лесі Українки інформатора Святої Віктор ЧЕРНЯКОВ. Я зустрівся з ним вчора вранці в театрі.

Вальтера, прем'єра якого відбулася в театрі імені Лесі Українки інформатора Святої Віктор ЧЕРНЯКОВ. Я зустрівся з ним вчора вранці в театрі.

Вальтера, прем'єра якого відбулася в театрі імені Лесі Українки інформатора Святої Віктор ЧЕРНЯКОВ. Я зустрівся з ним вчора вранці в театрі.

Вальтера, прем'єра якого відбулася в театрі імені Лесі Українки інформатора Святої Віктор ЧЕРНЯКОВ. Я зустрівся з ним вчора вранці в театрі.

Вальтера, прем'єра якого відбулася в театрі імені Лесі Українки інформатора Святої Віктор ЧЕРНЯКОВ. Я зустрівся з ним вчора вранці в театрі.

Вальтера, прем'єра якого відбулася в театрі імені Лесі Українки інформатора Святої Віктор ЧЕРНЯКОВ. Я зустрівся з ним вчора вранці в театрі.

Вальтера, прем'єра якого відбулася в театрі імені Лесі Українки інформатора Святої Віктор ЧЕРНЯКОВ. Я зустрівся з ним вчора вранці в театрі.

Вальтера, прем'єра якого відбулася в театрі імені Лесі Українки інформатора Святої Віктор ЧЕРНЯКОВ. Я зустрівся з ним вчора вранці в театрі.

Запитання руба

Ваше слово, товаришу Вальтер

З міста Снелінкова Дніпропетровської області надійшов суворий лист, в якому житель міста Вальтер Віктор Георгійович розцінює рішення № 248 міської Ради від 18.06.91 р. про встановлення лімітів на продаж пального власникам автомобілів та мотоциклів за державними цінами як спрямоване проти робітників та селян. У кого важкі мотоцикли? — питає Віктор Георгійович. — Переважно у робітників та селян.

А вони витрачають на сто кілометрів 8 літрів пального. Так само, як «Жигулі». Чому ж тоді на кожне авто ліміт — 50 літрів на місяць, а на мотоцикл — 10?

Телеграфним рядком з Житомира

РАДІАЦІЯ ШКІДЛИВА І ДЛЯ ПАМ'ЯТНИКІВ

В Лугинах збираються встановити пам'ятник Леніну. На думку комсомольської преси Житомира, встановлювати пам'ятник в зоні підвищеної радіоактивності — марна трата грошей.

ПАПІР ДЛЯ ПАРТІЙНИХ ПОТРЕБ

Секретар Житомирського обкому КПУ М. Велинчук недодає папір Малинській партії. Ці папіри і забороняє керівництво налагодити випуск газетного паперу для потреб партії.

ПОЗАРІНКОВИЙ ФАКТОР

У Баку, перебуваючи у відпустці, був вбитий один з житомирських ЗМОВІВ. Через тижень на житомирському ринку не було жодного торговця із Баку.

Інформагентство «Нестор».

Прес-бюро

ПОХМІ ПІСЛЯ 2 КВІТНЯ

50 наробованців коштує обслуговування громадян у медитверезних Сумській області. Таке рішення прийняла обрання: далось зменшити підвищення цін в інших галузях сервісу.

КУЛЬТУРА ПІСЛЯ 2 КВІТНЯ

50 наробованців коштує вартість з нового навчального року місяця платні у асирійській музичній школі Сум — найстарішій у місті. Її заснував 115 років тому автор відомих романсів «Утро туманное», «То не ветер ветну плонит» Арнадій Абаза.

КУПОНИ ПІСЛЯ 2 КВІТНЯ

Підвищення цін ніяк не вплинуло на існування купонів на Україні. Відміна Кабінетом міністрів з 1 липня картон споживача тан само не вплинула на існування на Сумщині купонів. Існування купонів, у свою чергу, ніяк не вплинуло на наявність у магазинах товарів.

Газета «Добрий день».

Факт без коментаря

НЕМА ПРОБЛЕМ?

Болісна проблема забезпечення житлом, схоже, вирішена в Рівному. Бо як інакше розуміти той факт, що помічники народного депутата СРСР Вілена Мартиросяна виявили в місті понад тисячу квартир, які роками стоять порожні? В деяких з них мешканців нема з... 1978 року!

(УЦА).

Точка на карті

СІЛЬСЬКЕ СПІВОЧЕ ПОЛЕ

Понад два роки Великогайський осередок Товариства української мови виношував ідею створити у своєму селі «Гай Кобзаря». І ось у мальовничому місці встановлено пам'ятний знак Т. Шевченку (скульптор І. Мердак), споруджено співоче поле з закритою сценою, Відкриваючи комплекс, блакитну стрічку перерізав голова місцевого осередку ТУМу, депутат Тернопільської райради Т. Вавринів. Це було справжнє свято. Співоче поле, пам'ятний знак і парк освячено. Добрим словом згадано спонсорів: птаходобру «Тернопільську», агрофірму «Поділля», місцева пусконаладжувальне управління. Допомога також райвиконкомом, надходили жертвування від мешканців села та церковної громади, чимало коштів заробив сам осередок ТУМу.

«Гай Кобзаря» — поки що єдиний на Тернопільщині культурний комплекс подібного зразка.

Ярослав БАЧИНСЬКИЙ.

Тернопіль.

Курйози

ВОДІЙ ЗЛЯКАВСЯ ЗЕЛЕНОГО

Принимати шахти «Луганська» виробничого об'єднання «Луганськвугілля», ліні 13 липня о 10 годинах ввечері повертались автобусом додому, іподевілі селіща Маломініолаїнів зустріли НЛО.

Помітили об'єкт з бортовими вогнями ще здалену. Гадали, що заходить на посадку літає. Та ось він збільшився на очі прямиїм у трічотири рази — і всі помітили, що у лайнера немає крил. Завис він на висоті 300 метрів. Два зелених вогні і ряд поперечних червоних люмініаторів було видно досить чітко.

Краще роздивитись НЛО та й до того зустрітись з іпоплазминами заводи водій автобуса, який, називаючи не прохання шахтарів зупинитись, щосили тиснув на газ. Оговтався він лише тоді, коли від'їхав далечінь.

Микола БОГАРАДА.

Луганськ.

Ракурс

ЧОМУ

Анатолій Кім у романі «Білка» порівнює людей з тваринами: той схожий на кунця, той — на вовка. Мабуть, так воно і є, бо той, хто полкне на ведмеда, повинен вивчити його поведінку, звички. Щоб вполювати звіра, треба влізти в його шкуру. Племена, які спеціалізувалися на певних тваринах, настільки входили в роль тх, хто давав їм їжу, одяг і взагалі життя, що обожнювали їх, а часом і вважали своїми предками.

Потім все змішалося, ми перестали зале-

У світ!

ОЖИВ.

НЕ КУСАТИМЕТЬСЯ?

Віритесь, що 13 липня 1991 року стане щасливим для часопису «Український пасічник». Започаткований у Львові 1928 року, він двічі (1939 та 1944 року) закривався (мабуть, вклав когось), а нині — ожив.

Фундатор і засновник часопису — Українська спілка пасічників — ставить перед своїм виданням мету: поширювати досвід українських майстрів бджільництва, рекомендації науки, сприяти приватизації занедбаних громадських пасік, становленню в галузі нооперативного руху, захищати права пасічників-аматорів та висвітлювати життя їх товариств. «Український пасічник» стане в нагоді багаторічним пасічникам-аматорам та професіоналам, а також всім, хто цікавиться лікувальними властивостями меду, інших продуктів бджільництва.

Для потенційних дописувачів повідомляю адресу редакції: 290058, м. Львів, вул. 700-річчя Львова, 63.

Олег ІВЧЕНКО.

Львів.

ГОЛОВ

Якось наша розповідала про Косіору, яку мався прилаштувати картуза. Криму С. Я. не повідомив історію. У Се. Малаховим курник російським нмцями за Е. Тотлебену. героєм Криму Бронзовий генерал бронзовий

НАВІТ

Курйозний книги рекордів писав нещодав жителя міста гієм Т. Опівночі не несла його на рез мить сусі зкіт битого удар об землі п'ятого поверт вк. Нещасний і домості, з його валоса передс

Зверніть увагу

ОДЯГАЄМО ПАРИЖ

Новий і незвичний термін — давальна сировина — почув я днями у торговельно-виробничому об'єднанні імені Володарського.

Об'єднання, яке шие верхній жіночий, чоловічий і дитячий одяг, особливої слави закило з того часу, коли тут змонтувала сучасне технологічне обладнання одна французька фірма.

Отже, об'єднання працює з повним навантаженням. Де ж тоді його вироб?

Трудівниця популярно пояснила мені, що тканин вітчизняного виробництва на цей рік закупили грохи більше, ніж половину від реальної потреби, на наступний — ще менше. Немає — і квит. Щоб не зупиняти підприємство, працюють швейники на так званій давальній сирови-

ні. Тобто французи доставляють сюди свої тканини для верху і підкладок, янтки, фурнітуру, а дніпропетровці шикють одяг і віддають його замовнику, беручи гроші лише за роботу, аби робоча сила мала за що жити...

Не знаю, чому, але мене нині зовсім не обходить, як зодягаються парижани, котрим я щиро зичу добра і достатку. І чомусь мене дуже бентежить, у чому ж будуть ходити восени і взимку мої земляки? Невже ми й насправді такі старці та нездари, отак і будемо існувати на «давальній сировині», поки зовсім не обсохнемося?

Микола НЕЧНПОРЕНКО, аласний кореспондент «Голосу України». Дніпропетровськ.

Олександр
КОМІНАРЕЦЬ,
начальник відділу по
розповсюдженню преси
Тульчинського райвузла
зв'язу.
Вінницька область

РИБА ЛЮБИТЬ ЛЮБИТЕЛЯ

(Занічечення. Початок на 1-й сторінці).

Ожми, їм справа: хочуть — беруть наживку, не хочуть — не беруть.

Або всі альпіністи голодні, або — навпаки.

У них, звісно, свої соціальні проблеми. Тон чи вертний осуду марше, вертний думает: «Ех, німсь раз у житті, а там буде що буде...»

Такого марше не варто засуджувати.

Але й любити нема за що. Бо він, як правило, кудий. Подібна філософія не справжній збільшувати ніякої ваги.

...А взагалі — то таємниця, як вони вибирають той, а не інший гачок.

На цій таємниці й тримається усе чарівність альпінського рибальства. Аби не це — скідне з аудіо було б такою ж роботою, як і рибальство промислове. А воно, як відомо, заважає.

Отже, краще бути любителем.

А як тільки відчуєш себе хоч трохи знавцем справи — задумайся. І віддай аудіо тому ж невщому і зовсім ведосвідченному. Від нього буде більше користі. Це кривд той рідніший випадок.

Фото Миколи КОЗЛОВСЬКОГО.

Умокнути перо в літерну і розвідницькі співпрацями чергову сторічку про зацікавленого пророка? Чи повірити, що справді — пророк? Так і вирішила звести читача вісн-лі-ві з термінової розповіді, або як називається цюді П. особі. Іт-рива ж почепа за лап.

Знайомисть — ЖАННА ПРОКОПІВНА ГУДЕНКО, до-птер медичних наук, професор, Гуденко — відоме ім'я у ме-дичному світі. І мене перше запитали до неї таке:

— Жанно, Провісимо, яку роль у вашому житті відігравало те, що народилося у сім'ї Гуденків?

— Напевне, ви думаете, що спанку; з дитинства при-рідна лікарка? Зовсім не так. Мені передірали долю жу-рналів, знавці іноземних мо-в... Але атмосфера, в якій рос-ла мабуть, сформувала мене так для медицини. Ма-ти, а вона була у нас му-дра жінка, породила завина-вжди педіатрію — і, ступа-ючи на її сліди, я ніколи не сумнівалася у правильності вибору.

Школу закінчила із зо-лотою медально, Інститут — з червоною дипломом. Може, і току, що перед батьком і ма-тір'ю було б соромно чо-гось не знати, не зміни. В сім'ї я здолала моральний опір, бо-ти, без яких не можна в на-шій професії. Було мені років п'ять, коли вперше по-луча розмінувати те, що лю-дина в білому халаті не має права відмовити у допомозі будь-кому і за будь-яких об-ставин і запитань. На ста-нці все життя. Батьки ж сфор-мували у мене ставлення до науки — у першій же на-шій пристойній кав'ярні опри-ймали мене, як відомого під-лабораторію. Вони зорієнту-вали на те, що починати свій шліх у професії треба з науки, а не з практики, з сі-м'їного лікаря, і після Ін-ституту я похлила за чолові-ком у Вишній Чернівцях, де-то в області. Там і почала займатися науковою роботою.

— У відразу зацалили свою тему?

— Ні, не відразу. Трап-лялось так, що у мами помер хворий від некрозу підшкі-нкової залози. Прийшла до-повідь розроблена. Поклала на-стіл книгу «Захворювання підшкінкової залози» і сна-чала: «Ось чому...» Мене то-ді більше турбував стан матері, тож на книгу не звернула належної уваги. Нити погорило мене до неї пізніше. Привезли дити-ну у тяжкому стані, з ниш-ковною інфекцією, від якої вона померла. Та померла, коли інфекція маніпуля-лась на шкурі, що ра-діше виснажило дити-ну. На цю історію по-вернувшись підшкінкова за-лоза, Ось я і замислилась, як саме пов'язана з нею гіпо-фіза, і почала роздумувати. Інтерес визначився, коли в аспірантурі одержала те-му «Функція підшкінкової залози при хронічній пнев-монії». Почавши її розро-бляти, вийшла на хронічний панкреатит, хоча фізичні та-ко ж заклади не визначили. Діторська стала однією з перших дисертацій, присвя-чених хронічному панкреати-ту.

Спостерігаючи хворих із цим діагнозом, я бачила, до-що призводила недостатність функції залози. Розумієте, сенс роботи системи на-родження у тому, щоб на-полювати чужими травни-ми, а не їсти їм їжу кожного організму. Ураження будь-яко-го з органів системи призводять до порушень у процесі трав-лення, а значить, і у процесі живлення тварини. Тобто організм голодує не тільки тоді, коли їжі немає, а й тоді, коли вона є, але не перетра-плюється (це перетравлюється недостатньо) і рідні їдучи-но-нишкогого трактату. Ре-зультати досліджень, анеми-

на патологію обміну речовин, яка розвивається внаслідок ураження органів травлення, і зокрема підшкінкової за-лози.

На тіл порушеного обміну речовин страждають всі си-стемні організму. Яка бильше, яка менше — залежить від генетичної схильності орга-нізму реагувати на те чи ін-ше порушення. Тобто якщо у мене в роду були люди, які страждали окрином, то порушення обміну речови-ною організм може викла-сти самі різні симптоми. Ва-чим же чиним — і обясля-ти і вітально, й інші захо-ворювання.

— Тобто перед вами роз-винутий цілий бекет захо-рювання, що викликають уна-слідок порушення функції залози з органів травлення, і зокрема підшкінкової за-лози.

— Так, алергодерматоз, порушення росту волосся, ацетонемічне бильвання, по-рушення гігієнічної шкіри, пошкодження шкіри, ці опі-ремі, які найменше, мольотніні форми розвиваються на ос-нові універсального патогене-тичного механізму. Дефі-цитність його не визна-ють, і це, я думаю, бо з точки зору фізіології він абсолют-но обумовлений. С моєю фізикою «Кіона», в ній ви-значено, що в основі розвитку багатьох захворювань по-ридануть універсальні пато-генетичні процеси. Не ж так просто: не одержуючи пла-стичного матеріалу для само-оновлення, енергетичного матеріалу для обміну речови-ни, ніяка не переходить на інші рівні свого функціонування — ось як і захворювання.

— Чому ж деякі фізичні за-мість того, щоб лікувати з полігенічними: адже, на-пер-ші, знайдені невеликі кіль-кості захворювань, з яких і починається безрезультатно боро-тися — навіть не бачають розбіжності в кьому? Це ти більше вражає, що ви знайшли підхід до такого за-хворювання, але не аніліко-вувались ніде у світі. Якщо можна, розкажіть про віт-ліго і результати його лікува-ння за вашою методикою.

— Поки походження віт-ліго було невідоме (а в усіх довідковій літературі та і десь: етіологія невідомо), то я ставилася до нього як до захворювання зовнішнього. Спробували вітліго як наслідок порушення об-міну речовин, від якого стра-ждають усі клітини всіх тва-рин, ми стали відповідно об-стежувати хворих. З'ясувало-ся, що діти з вітліго часто страждають і у фізичному, і в інтелектуальному роз-винуті.

Виводимо організм на інші рівні діяльності — і вже з третього-четвертого ділі лікування починається процес репаративний. Коли шир-шого покриву змійності на всіх ділянках тіла, доходячи до тілесного. Та, швидше швидше, і треба відмі-тити, що буває в володарів, якого занадто швидко під-мають із глибини на поверх-ню. Виводили організм на інші рівні обміну речови-ни, треба дати йому час на адаптацію до нових умов існування. І це треба розумі-ти: оскільки при вітліго страждає не тільки шир-шого, одержуючи додаткові по-жильні речовини, організм сам вибирає, на підтримку якої з уражених систем ілі витрати-ти в першу чергу. Тож одна дітяна дитина швидше репа-рентується, друга — повільні-ше, зате й друга може по-чати рости...

Всім, всім, всім!

ЖИТТЯ ВІН, ПРОФЕСОР?

— Відомо, що вітліго не на-магаються лікувати кубіс-ним меланеюмом. Що ви ска-жете про цей препарат?

— Знаю про нього з ін-тер'ю, яке дав пресі розро-бник. Відносно представленим ним даним, препарат являє собою екстракт плаценті, який застосовується зовніш-ньо. При лікуванні від одного до трьох років дає ефект у 80 відсотків випадків. Але це стосується переважно па-цієнтів з темною шкірою, до-ки ж у 40 відсотків випад-ків захворювання бере ре-ванш.

— Вам траплялися паці-єнти, які лікувалися мелане-юмом?

— Так, і току сказати, що після меланеліну лікува-ння йде успішніше. Це — по-двій відносно до ефекту. Але це означає: вітліго не є су-то ширшим захворюван-ням. Порушення гігієнічної шкіри часті супроводжують-ся іншими порушеннями.

— Ілі ви беретеся лі-кувати за умови, що мати-мемо місце і час, у яких до-ки це обмежені. Черга на 26 діток у дитячій лікарні, які займають хворі на ві-ліго, доводь дога — на ві-ліго перед, потрібну кількість курів лікування не можуть пройти навіть діти. Дорослі ж і зовсім безпораді. Чи бачите ахілі із становища?

— Треба створити заклад, на баз якого можна бу-ло б полегшити дітям ліку-вання, що викликають уна-слідок дисфункції орга-нів травлення. По друге, ве-демо доцільно дослідження в напрямі виявлення інших за-хворювань. По-третє, розу-мівати кадри, здатні осмислю-вати і виконувати цілі, прику-мні вітліго. Професор! Це академік Уголев писав про нову науку трофологію, що формується на стигу кіль-нох дисциплін — дієтології, фізіології, гастроентеро-логії... Розробляючи ме-тоди і саме в руслі цієї на-уки, наша кафедра педіат-рії № 3 Інституту адопска-лення лікарів досага та...

результати, про які йшлося. Ми пересвідчилися: щоб пра-цювати у новому руслі, по-трібно новий, інтегрований тип мислення. Такий і прагнемо формувати у спеціалістів, які са-модіють дитині на кафедрі. Але ж скільки їх? Країна ж велика, і потреба в таких спеціалістах зростає в міру зростання захворювання на-селення. Ось вам цифри тіль-но з нашої практики. Нещо у 1983—87 років дитина ва-га дитя, хворих на панкреатит і сполучену патологію страви, становила 36,8 до 47 відсотків, а при-чини панкреатичної дис-функції вілічній еніваленті дитячих розвідок у ви-значенні вілічній, обясни-ти, ацетонемічного бильвання і т. д. спостерігали у 25 відсотків дітей, то у 1988 то-ді спостерігали зростаю-чі відно-влю до 61,7 і 39,5 відсо-тків. Сьогодні маємо ще гіршу картину.

— Чи є надія, який центр створити?

— Я зверталася у Міні-стерство охорони здоров'я України, Раді Міністрів ре-спубліки, а також у Раді мі-ських і місця. В той же час маю пропозиції з-за кордо-ну. У створенні центру то-ді взяли участь відомі віри-ні США, Швеції, Південної Ко-реї... У нас же немає кому об'єднати їхні зусилля на користь людям. Логічно си-нати: чому при такому став-ленні до методики дерматич-них органів досі не створила ко-операції, адже це ж так те-пер модно? Відповідь: ім'я не дозволяє.

Покв ви знайомилися із Жаніною Прокопівною, іт-рива чекала за кадром, але те-пер — П'ясе.

Професор пазнала адрес, за який зверталася у спра-ві створення трофологічного центру. Переді мною копії документи, з яких видно: у-нох, де мали обіжмувати П'ясе, одержували не за-ймали. Навпаки, саму П'я-сі методичу чинили різні різні, приймаючи з ба-зові лікарів і до Міністер-ства охорони здоров'я, намага-лися дискредитувати в очах пацієнтів, які виявляли ба-жання лікуватися у Гуден-ко. Коли ж стало очевидним, що політика дискредитації бажаного результату не дає, професора вирішили позбав-ляти навіть тієї можливості до-помогати дітям, яку досі ма-ла. Керівники лікарні, і зокре-ма головний лікар дитячої клінічної лікарні № 90, П'я-новою, які ще півтора роки то-му й асоціалізовані Гуден-ко у асоціалізованого спеціаліста у педіатрії, нау-кові дослідження якого в пред-меті наукових і померцій-них інтересів закордонних лі-кувальних закладів, стали стверджувати, що з профе-сором неможливо працювати і вимагати, щоб вона, грубо кажучи, йшла туди разом із своєю кафедрою. У ділі ціл-ком колективної скверні, ні

із задоволенням «перері-ля», знову ж таки чинили різні різні — і резуль-тат не приниш себе чекати: Жаніна Прокопівна поклала на стіл ректора Інституту адопскалення лікарів Гир-на залу на звільнення за власним бажанням. Легістів, з якою тоді П'ясе, по-спішиш, з якою ніяк не накувати майно ядерів, припнуто думати, що інте-рес ректора збігався з інте-ресами адміністрації лі-карів.

Немає, запитайте, профе-сор не знамалася відсто-вати себе і свою справу? Той, хто пробігав клітині проти течії, зате коліс сні-ли та й вичерпалися. А во-ня все життя проти течії.

Не мовчати і пацієнти Жаніни Прокопівни, ре-скаж яких — захистити справу. Ось і до редакції звернулася, а паралельно — Консіль Беркович Раді на-вляти гласності, та засоби масової інформації. Не на-вляти читат з докумен-ти, які переконують у де-путатів Володимир Мос-коченко, і бєді, які провели з людьми. Для емоційної гласності власній зразу ж керу-ло до правознавців, які вни-сали: побороювати втратити віліч у сферах, на які йвля-ли Жаніну Прокопівну науковою мислю. І коли виступили «не помічати» досягнути не-ше результату. Чим іншим можна пояснити те, що під об'єктивним медичним ви-свідком кабинет при Республі-канському центрі матері і ді-тями, в методичу Гуден-ко залишилися без прику-ти, хоча вона, ця методика, ста-ла відомою медичному керів-ництву республіки задво до-го, а після її вивчення роз-закликувало меланеліну? Зо-румлю: кубісний методич не боїться, бо вона не зайи-ла залишати хліба. Не боїть-ся б і Гуденківської, якої Жаніна Прокопівна віддала П'ясе, тоді ж — наповняти її. Сидіти та й сидіти, а то-ді тоді вілічній лікувати гастроентерологічних хворя-тах, які є сільним людей, які ко-чуть вивчення і су-ти процесів, що мають відбу-ватися під час лікування... А ось головний педіатр респуб-ліки, який не суміє, ані не бачить парадоксу. Боїться розирати коло змоят?

Не боїться не зробити перший заступник Міністра охорони здоров'я В. П'ясе-рід. Але зміг запропонувати професору хліб що 50 діток в одній з київських лікарень, які бували вприни у Ки-ївській лікарні, а також у ви-дільній лікарні, де працює докторів: робі, що хочеш. І здається мені: образили, ко-ли Жаніна Прокопівна відпо-вільно на це, що вона не ба-ла так мають вирішуватися питання державної ваги? Йдеться про створення за-кладу міжнародного значен-ня, в якому не суміє і вий-ти у той час, коли боре об-лад-ляла лікарня залишатися в руках людей, які кваліфі-кують і вивчають і вивча-ють доведені результати рес-титування кілянки років тому), а громадський позиції навіть суміє не вивчають і вивча-ють твердею останнім ко-лі-ми.

У відкусту Жаніни Про-копівни йшла з тим, щоб на-кадрі не було суміш. Чи відкусту скінчили, куди ж тоді, професор? Гірко по-сміхалися.

Тристороння замінилася, проконсуляції чергову жур-тину. Немає та й тра-досина поганаска? Вісх, вісх, вісх...

Марина ДЯТЛОВА, оглядач з питань охоро-ни здоров'я.

СУД ПОКАРАВ, ПРОКУРАТУРА НЕ ПОГОДИЛАСЯ

...А ФАКТИЧНО —
БРІГАДИР

Прокурор Української РСР опротестував ухвалу Київського районного народного суду Хмельської області про закриття провадження в справі за позовом працівників радгоспу «Ялісочка» І. П. Андруха про поновлення її на роботу. Суд, виходячи з того, що перед звільненням позивачка працювала завідувачкою фермою, а за діючим тоді переліком № 1 додатку № 1 до Положення про порядок розгляду трудових спорів питання про поновлення на такий посади могло бути розв'язано лише виниким в порядку підлеглої їй особам, а не судом.

Андрух не погодилася з результатами розгляду її позову і звернулася із скаргю до Прокурора УРСР. Вивчення скарги справи безпосередньо у прокуратурі республіки показало, що дійсно суд не з'ясував усіх обставин, які мають юридичне значення для правильного вирішення трудового спору.

Насамперед суд не дав належної оцінки доводам заявниці про те, що вона фактично не працювала організатором, а завідувачкою фермою. До того ж керівництво радгоспу не виконало своїх обов'язків, формально щодо цього, намагаючись таким чином покла-

Торк опрацювали прокуратура республіки інтесекс близько 7 тисяч протестів і скарг, які надійшли з приводу порушень трудових прав громадян, задоволено 2,4 тисячі скарг з цих питань. Прокурорський нагляд сприяє захисту інтересів людей і в разі судового розгляду трудових спорів.

Оскільки прикладом самостійного часу із практики центрального апарату Прокуратури УРСР, коли права громадян, які шукали їх захисту, було поновлено в результаті втручання республіканської прокуратури.

Виникли її можливості судового захисту своїх трудових прав. Оскільки того, не було доведено причетності Андруха до виявленої на фермі нещасті. Але ж саме цей факт став головним мотивом звільнення її з посади втрати довіри. За таких обставин у прокуратурі республіки дійшли висновку про необґрунтованість внесення за позовом Андруха ухвали.

Херсонський обласний суд задовольнив протест прокурора республіки, скасував зазначену ухвалу і направив справу на новий розгляд. У квітні 1991 року позивачку поновлено на колишній роботі.

НЕ ЗГОДНА — ГЕТЬ З КОЛГОСПУ!

Заступником Прокурора УРСР внесено протест, на судові рішення за позовом громадянки В. М. Горбулін, Сакський районний народний суд, що розглядає справу громадянки В. М. Горбулін, яка вимагає відмови їй у позові до колгоспу «Рос-

світ» про визнання незаконним переведення на іншу роботу. Обласний суд залишив це рішення без змін.

Позивачка, не погодившись з таким рішенням, звернулася із скаргю до прокуратури, де матеріал цієї справи детально вивчили. Було встановлено, що Горбулін протягом останніх 15 років працювала у колгоспі водієм і займалася перевезенням молочних продуктів. У вересні 1988 року її переведено на автомашину самосида, на якій вона повинна була перевозити, а часом розвантажувати отрутохімікати і мінеральні добрива. Сварничка неодноразово доводила і адміністрації господарства, і в суді, що за німком і станом здоров'я не може виконувати ці роботи. Більше того, вона підтвердила це медичними висновками про те, що потребує легшої праці, яка не була б пов'язана з перенесенням важких речей, загибеллю і отрутохімікатами. Але незважаючи на це, її не тільки не було

поновлено на роботу, а й включено з члена колгоспу. На жаль, при розгляді справи у районному та обласному судах цим обставинам не надавали належної оцінки, що завдало їй принятии правильного рішення.

Судова коллегія в цивільних справах Верховного Суду УРСР погодилася з протестом прокуратури республіки повністю скасувати всі попередні судові рішення. В результаті нового розгляду справи Сакський районський Горбулін поновлено членом колгоспу та на колишній роботі. Їй також сплачено за час вимушеного прогулу.

І ТУТ — ТЯГАНІННА

Заступником Прокурора УРСР у квітні 1990 року опротестовано судові рішення у справі про поновлення на роботу громадянки Н. В. Тупіка. Позивачка працювала завідувачкою відділом промислового магазину Дмитрієвського сільського споживчого товариства Дніпропетровської області. У березні 1989 року її було звільнено з цієї посади з приводу втрати довіри з боку адміністрації. З того часу Петропавлівський районний народний і

Дніпропетровський обласний суди, куди вона зверталася за захистом своїх прав, неодноразово відмовляли їй у позові.

У березні 1990 року Н. Тупіка звернулася із скаргю до прокуратури республіки, де в результаті вивчення справи про звільнення заявниці ці судові рішення визнані не обґрунтованими. Як з'ясувалося, суди не врахували те, що наказ про звільнення позивачки не видався, конкретної провини її у будь-яких порушеннях не доведено, на звільнення не отримано своєчасної згоди профспівомовного комітету. Не було також надано належної уваги їй обставини, що Н. Тупіка сама викувала двох неповнолітніх дітей.

Судова коллегія у цивільних справах Верховного Суду республіки задовольнила протест прокуратури, скасувала попередні судові рішення та заповнювала Дніпропетровському обласному суду розглянути справу у першій інстанції. Але у задоволенні позову знову було відмовлено. Лише у квітні 1991 року після повторного втручання прокуратури, Верховний Суд Української РСР поновив Н. Тупіку на роботу.

Прес-центр Прокуратури УРСР.

СТОЛИЦЯ НА ЗАМКУ?

Зібрався працівник з колгоспу «Україна», що в Бережанському районі Тернопільщини, у туристську подорож до Києва. На людей подивився, з історичними місцями столиці познайомився та й хощь у магазині купити. Скористався послугою Бережанського турбюро, замовив автобус, турбюро на околиці Києва.

Доїхали до столиці благополучно, весело, аж приїхав до міста, на посту ДАІ їх зупинили. Спочатку «дашники» запропонували дочекатися ще третєго автобуса із «задіжданими» номерами, який так і не з'явився. Потім з'явився супроводжувати до турбюро і воли ІІ вулицями Києва понад три години.

— Боже, я мало не плачу! — бідалася мені голова профмору колгоспу Марія Вікторівна. Діжд заривалися віз роботи, він сім'ї, за платили по 150 карбованців, а всього поїзда нам обійшлася у п'ять тисяч. І нічого не побили, навіть у Лаври не побували. Ми ходили до якогось начальника в турбюро, а він каже, що за 25 років роботи таке бачить уперше...

Поцікавився у міліціонерів, чия машина стояла поперек автобуса. Старший

лейтенант Петро Шкраба сказав, що їх тут троє працівників державної інспекції Подільського району Києва, вони супроводжують автобуси з людьми, щоб забезпечити безпеку руху... Детальніше розмовляти відмовився.

Отже, я за'явився з керівництвом республіканської державтоінспекції і попросив вислати автобус. Зайняв поїздом, що уї їд на акцію протесту проти підписання Союзного договору до Києва прибуло майже 25 автобусів з Західної України. Ніяких проблем із ДАІ у них не було. Навпаки, наприклад, учинили із Волині навіть дакували працівникам ДАІ за службу. А, отже, автобуси із тернопільськими туристами, приїхави неупорядкованими, приїхави неупорядкованими. Хоча Шкраба забувати, палять із однієї кімнати, то годі, годі, годі, що інколи в такі рейси за кермом автобусів сидять не по два водії, як того вимагає Інструкція, а один. Числом не мають усіх належних документів, трапляються технічно неідеально до таких рейсів автобуси.

Анатолій БЕНЬ, спеціальний кореспондент з прав людини «Голосу України».

Фото Микола КОЗЛОВСЬКОГО.

Моя сім'я з чотирьох осіб (дівка, а донька 19 років і син 7 років) проживає у двохкімнатній квартирі (розмір житлової площі 30 квадратних метрів). Це не про нас сім'я стоїть на квартирній обліку — запитує тов. бойко з м. Ізяслева Хмельницької області. У квартирній обліку приймаються громадяни, які потребують поліпшення житлових умов. Потребує поліпшення поліпшення житлових умов, зокрема, він знає, що громадянин не приймається в одній кімнаті по дві більше сім'ї, незалежно від родинних відносин, або особин

різної статі старші за дев'ять років, крім подружжя (у тому числі, якщо забравши інших жили припинення, складається сім'я з однієї кімнати). Це перебрало підпунктом 7 пункту 13 Правил обліку громадян, які потребують поліпшення житлових умов, і надання їм жили приміщення в Україні РПР, затверджених постановою Ради Міністрів УРСР і Уніпрофрідів від 11 грудня

1984 року № 470 (ЗП УРСР, 1984 р. № 12, ст. 80). Підпункт 7 пункту 13 — у редакції постанови Ради Міністрів УРСР і Ради Федерації незалежних профспілок від 25 березня 1991 року № 69 (ЗП УРСР, 1991 р. № 3, ст. 15). Отже, наша сім'я має право стати на квартирній обліку, оскільки в сім'ї є особи різної статі старші за дев'ять років.

Хоча новинки виплачуються відсутній — запитує тов. Волоченко з м. Кривого Рогу. Заробітна плата працівникам виплачується не північне, ніж за три дні до початку відсутності (ст. 115 Кодексу законів про працю УРСР). У працюючих неповнолітніх працівників, Комплексів у зв'язку з реформою роздрібних цім мені виплачується пропорційно відпрацьованому часу. Чи пра-

вильню цей — запитує тов. Сулейманов з м. Чернівців. Так, правильно. Особам, які працюють неповнолітніми працівниками, виплати пропорційно відпрацьованому часу (пункт 15 Інструкції про порядок компенсаційних виплат населенню у зв'язку з реформою роздрібних цім від 9 квітня 1991 року, затвердженої Міністерством праці УРСР і Міністерством фінансів УРСР).

Семек КАРЛІЧЕНКО, юрист.

Юридична консультація

20 липня 1991 року. № 139

СЕЛЯН

в селах
ого району

1932 р.

що людей ос-
ліба, жодного
ж прохар-
одною кар-
дема, день од
шустється? Чн
ас, який зро-

рози винидати
мороз, мапих
добровільно-
толи не
когоспу не
хунта хліба
р., вивезено
хлібаго-
кожен день
соломи, не
Більше всьо-
такі як Лос-
Грибники, Храпа-
Билоцерківського
забрано і
але грошей
увано до сього
потрібно приха-
ноза), і зібрати
і спитати лю-
забрано і неза-
район ми не ві-
хліба, борош-
п., і забрано
скаже здено до
обірались по до-
За що муча-
удоба? За ос-
оманість змен-
10% і менше,
даю з 1 га 4—
на з 1 га 70 кг.
одноосібних
Чому в Мо-
борошна коша-
90 крб., ле-
раше?
потрібно опро-
сатина, да гопо-
нію, М. Хутор-
м. колгоспу.
хліба! Дайте
УРСР, ф. 339,
рк. 15. Оригі-

УЧНІВ

школи
ого району
до вуцкву
дування.

1932 р.

ської школи,
аму просимо у
и ми пропаде-
треба вчитися,
можемо по сві-
ауальні і колгосп-
емо з голоду, бо
можемо, а хліб
то має тру-
бливаються Жов-
реба радити, а
а чача пожовкло,
від того сміття,
бо у нас забра-
о зерно, а і
о і все, що мо-
голі роблять го-
на маємо що. За
аму мовчимо,
бити нас голодом.
Радянська вла-
згинуті і не бу-
улями замість
наших батьків
що Радянська
і спасе нас
годі.

Мильгота, Сіроха,
Магдич, Пили-
Вістяк та інші»
1, оп. 7, слр.
ригінал. Рукопис).

вент, подані в
Меморіалі», ді-
працівники Інсти-
УРСР Євгенія Ша-
Морочко.

Літо 7441-го від Сотворення світу (літа 1933-го від Різдва Христового) бува в Україні Великий Голод. Не було тоді ні війни, ні суші, ні потопу, ані морозиці. А була тільки жаха одних людей проти інших. І ніхто не знав, скільки невинного люду зійшло в могилу — старих, молодих, і дітей, і ще не народжених — у ложах матерів.

До книги Буття українського народу, якщо таку Книгу буде колись написано.

СОНЦЕ сходило над вихололеними за довгу зиму полями, сідало за обрій кольору крові й не випинавало землю.

Чорні воронки зграями ширяло над селами, заціпенілі ми в тяжкому смертному сні.

Танули на обширах України важкі сніги весня 1933 року, являючи світові трупний сморід, апокаліптичні видна розмірні хіба що з картинами Страшного Суду.

Чи була того року весна? Чи прилетіли до знайомих людських осель довірливі лелеки? Чи співали травневими ночами у вербах над річками солов'ї?

Ніхто того не пам'ятає сьогодні. Пам'ятають інше.

«Батько кладе на тачку моїх двох братів і сестру, вез на цвинтар. Розгріб лопатою мамину могилу, розгорнув рядно, поклав їх трьох туди ж, до мами. Батько почав лопатою кидати землю в яму, а я собі — руками. А тоді помер і батько... І так від моєї родини ніякого сліду — ні могил, ні хреста. Тільки оце імена:

Батько Соловйчук Макар Олексійович, помер у травні 1933 року;

Мати Соловйчук Оляна Сергіївна, померла у березні 1933 року;

брат Соловйчук Іван Макарович, помер у квітні 1933 року;

сестра Соловйчук Мотря Макарівна, померла у квітні 1933 року. (Соловйчук Петро Макарович з села Лукна на Вінниччині).

Світ мав би розколотися надвоє, сонце мало б перестати світити, земля перевернутися — від того, що це було на землі. Але світ не розколовся, сонце сходить, земля обертається, як їй належить. І ми ходимо по цій землі зі своїми тривогами й надіями, ми єдині спадкоємці всього, що було.

Тож пом'янімо хоч сьогодні, з непростим спізнанням у кілька довгих десятиліть, тих великомучеників нашої трудової історії — родину подільських селян Соловйчуків. А з ними разом — ще сім з половиною мільйонів українських селян, жертв небаченого в історії людської цивілізації голодомору.

Пом'янімо і знайдемо в собі силу й відвагу пройти за ними. Не їм це потрібно, а нам. Все, що вони могли сказати світові, вони вже сказали. Тепер наша черга.

1933 року в світі широко відзначили печальні роковини. Без нас. З'явилися нові дослідження, відбулися наукові конференції. Наші офіційні ідеологи зреагували традиційно: голод не «в нас», а «в них»!

Цей контрпропагандистський інверт був останнім — доба перебудови й гласності зняла табу. «Біла пляма» нашої історії проступила кольором крові.

Перебравши по людських стражданнях етап форсованої колективізації (з колективного господарства легше викачати хліб), Сталін підвів український народ до страшної Гологофи. Ні, то не були «перегини», збуджені «революційним нетерпінням». Уздовж кордонів України, де вимирали цілі села, де живі не встигали ховати мертвих, де в голодному бжевілі люди доходили до канібалізму, були виставлені щільні збройні заслони.

На шістнадцятому році революції при владі, яка сміла називати себе народною, на родючій землі, без війни чи стихійного лиха помиралі хлібороби.

Спинімося тут, читачу, ненадовго і спитаймо себе: а навіщо? Навіщо нам сьогодні ще й це ворухити давнє? Навіщо раз за разом озиратися назад, у сум і біль минулих трагедій? Що шукаємо ми там, серед могил?

Чотири роки тому ми вдвох з чоловіком, письменником Володимиром Маняком, узлися абирати свідчення очевидців голоду. Звернулися до людей через газети «Літературна Україна» і «Сільські вісті». Щиро вдячні їм за допомогу.

Ті людські сповіді були документами найвищої проби. Їх достовірність скріплено тяжкою печаттю рідних могил. Нам передавали родинні реліквії — старі фотознімки й

Не сьогодні це сказано:
час народжуватися
і час померати,
час руйнувати
і час будувати,
час розкидати
каміння і час
збирати каміння,
час мовчати
і час говорити.
Час — говорити!
Хай ця гірка
Книга, народжена
після десятиліть
безмовства,
а вже першим
нашим каменем
у підмурок
всенародного
пам'ятника
трагічній історії
українського
народу.

Пам'яті мільйонів
українських селян,
які загинули
мученицькою
смертю від голоду,
заподіяного
сталінським
тоталітаризмом
у 1932—1933 роках;
пам'яті тисяч
українських сіл
і хуторів, які
щезли з лику землі
після найбільшої
з трагедій
XX століття.

страшні в своєму лаконізмі відповіді на офіційних бланках: «У відношенні вашого батька... справу припинено... через відсутність злочину... помер в ув'язненні...». Дехто надслав моторошні, на багатьох сторінках, списки померлих від голоду односельців. Стало ясно: це має бути народна книга. Книгу-Меморіал складено майже цілком із свідчень очевидців. Останніх очевидців — бо після них ніхто вже не розкаже світові, як це було...

Ні, ці люди не питали — навіщо це нам сьогодні. Вони знали це краще за нас. Дивно було б питати про це в старої жінки, якій усе життя каменем лежить на серці жахкий спогад її, тринадцятилітню, ледь живу від голоду (але ж живу, людошки!), вкинули разом з маткою, братом і сестрою у снілосу яму... повну трупів... Це було в селі Харлівці Попільнянського району на Житомирщині, це було на білому світі... Чудом виритувана з могил, сімдесятирічна Марія Григорівна Титорчук пише: «Я все життя жила із заплаканими очима...».

Прах семі з половиною мільйонів стукає в наше серце. Їх ніхто не судив — отже, ніхто не реабілітує. Ніхто, крім нас з вами, їхніх співвітчизників, нащадків і довічних боржників.

Потрібна не символічна, а справжня, гласна, прилюдна поіменна реабілітація мільйонів українських селян, замучених голодом і репресованих сталінською деспотією. Ми повинні назвати їхні імена — на сторінках газет і журналів, на музейних стендах, у пам'ятних книгах, на кам'яних надмогильних стелах. Низький уклін тим, хто сьогодні двір за двором обходять рідне село, щоб увічнити імена земляків — жертв голодомору.

І ще одну гірку істинку не можна забути нам, оцінюючи віддалені наслідки голодомору. Гинули працівиті, самостійні хазяї, яким прищивали «куркульський саботаж». Відходили в небуття сільські майстри й винахідники, яких ніколи не бракувало на Україні і серед яких було чимало щиро обдарованих природою людей. Лягали в сиру землю непокірні нащадки козацькі, які не могли змирнитися зі сваволею влади. Недаремно ж серед свідчень очевидців голоду стільки оповідей про трагедію відомих своєю незалежністю й достатком давніх козацьких сіл. Вигибала сільська інтелігенція, носії культури і національної ідеї.

Ми з болем говоримо сьогодні про генофонд українського народу, неоправно підірваний голодомором тридцять третього року. Генофонд — нове слово в нашому суспільному вжитку. І багатьом нашим співвітчизникам легше буде осягнути, що за ним стоїть, коли ми просто спитаємо себе: що ж забрали з собою в могилу ті сім з половиною мільйонів великомучеників голодного року?

Не тільки те, що вони самі могли створити на цьому світі, а й те, чого вони так і не передали нащадкам. Зяюче провалля утворилося на місці 33-го року в демографічній структурі населення України. Ретельно приховуване офіційною статистикою, це провалля невідворотно повторювалося потім ще й ще — коли наставала пора народжувати своїх дітей тим дітям, яких давно вже забрала голодна смерть. І дітям цих ненароджених дітей... А пішли ж, повторюємо це, найкращі, несли в могилу найдорожче, що є в нації, — гени розуму, здоров'я, досконалості й відваги, всіх мислимих людських чеснот і талантів.

А потім були страшні роки репресій, примара ГУЛАГу; а тоді — війна... Зброю взяли чудом уцілілі діти голодного року. І знову — найкращі, найвідважніші з них лишилися на полях битв, і знову лік їм ішов на мільйони... Скільки доброго могли б зробити на світі ці люди! Обрубані могутні віти геологічного древа кароду. А це ж — найстрашніший наслідок наших трагедій: сам факт, що з нами немає мільйонів людей. Які мали бути, малі продовжитися в дітях своїх і онуках.

Тяжко повертає собі народ України духовне здоров'я. Жадане й драматичне його очищення, радіске й гірке його воскресіння.

Надто багато позаду могил. Надто великі втрати. І тільки правда здатна зняти наслідки шоку, заподіяного епопеєю касильницької колективізації й голоду, розкритичити волю людей. Тільки виповівши минулі страждання, викричавши давній біль, крок за кроком пройшовши заново хресну путь своєї далекої й близької історії, віднайде себе наш народ, гідний прекрасної долі.

ЛІДІЯ КОВАЛЕНКО,
журналіст.

ПОЗЕНКО ВІРА
родом із сел
Великопетрич
Херсонської обл
дотелер. Ветеран
нерка.

Померли від го-
тки, Володя і
батькові й мамі
трос рідних дядь
Весиль та Кузьма
лини померло д
тої кола у лог
ярку неглибоку,
лркинде землі
ліз туди і вже і
Померла і сама
А ми вдвох з
мо.

Пам'ятаю, я о-
лачу: «Хочу
грати гітару, а за-
це більше охлуж-
хати не виходить
лежати, очі ли-
не її очі. Наже-
ліди на Причепи-
мені ллящену
ирини». Це мем-
перед смертю. Ми
асе це згадувати,
чети... Вузла я
чоботи, мамину
таглася за мною
лішла на другий
увечері поверну-
чужої хати, де м
Маме налілася з
же... Діно, а теп
щастися, я буду
ле не полину, е-
пич. Не було ме-
було страшно, ті-
тілося істи. Вран-
дів ямийсь дядь
твоя мати помир-
лася до мамі, і
«Не жидай мене,
маму стривожил
лющили очі, е-
нічого не могло.
вмрале, мучила
муюю. Мама ви-
бозом, забрали її
яму. Я лишилася
хати — кругла си-

КУЧЕН
АНАСТАСІЯ М

1922 року,
вросла в селі
нівського району
щичі, тепер жи-
За фактом агро-
сіонерка.

На світі весна
нависла чорне н
гають, на грають
дворох, на доро
іоснісьні, складає
великий живит м
ва велика, ложи-
землі, липами, с
мелі збу, зерну
і чогось гойдаєт
назад-вперед.
скільки скандит,
дається, і без
«Пісня» наліво
істи, істи». Ні в
маючи — ні в
«Не жидай мене,
світ: істи, істи».

Моя мети деси-
біла Чудноє бу-
іє кунуруди,
на спирт ма-
гуральні (теле-
завод). Та
забрали в гурал
міщі постову
руздз можна бу-
Пухлими нога
кілометрів до Ч
же тяжко. Та ч
бралоса чотирн
числи й моя
Можна було б
зерна, та яби
ній.

Хто приліз т
зерен кунуруди
по полю від бол
той уже й пучки
вкопнті тієї зер
зубами зернику
сміття... Такі в
поверталися та
покомот мертві,
ім очі видалі,
яку жменю назб
лиси, чи не іде
ноні. Як варто
серед мертвих
збрис зерно, то
б'є нагаєм з
Під таний біл
маті. Віп її л
му хотілося. А
мо, хочемо істи
матері нама, Ма
на четвертий де
аж чорна, з по
сом від нагаз. У
мовчимо, бо на
тисся тяжко. А
помогти? Чим і

ДЖУЛАЙ МАРІ
1909 року на
села Городище
району Вінниць
Була я зразу
Семіарів, Як ло
усі вимерли, тіл
шпалася. Помер
руха, їхні двоє
на й Ганюта, мі
на.
За ним повн
Павлин двох
ліврому. Малес
чинна хотіла с
був порожній м
напін не вилу
занесла на цим
прийшла хорош
ла свіжа мале
чнюсь дитину, а
бала дірочку т
туди, а на Пев
пала ямку.

НА БИТВУ, БРАТОВЕ!

Традиційне щорічне літнє лихо, мачочи в своєму епіцентрі південноамериканські штати, охоплює все більшу територію, простягаючись до північних губерній (за картографією Жиринської однієї шостої частини земної кулі. Перед нами підступно постали Жини-91. І ані ніяк не виграти битву з ними без асенародного ополчення. Немає сумніву — народ ополчиться. Але що ж він аде без погіршення, задатки у критичний момент гучно: «Виступати нукад, за нами — самі знаєте цю!» Втраги можуть бути величкими. Згідно з оцінками ЦРУ (яке успішно замінює наше колишнє ЦСУ), це доверимо з урожаєм 50 мільйонів тонн. Слава богу, від американських республіканців анімає на поштовий зріст політрук Дж. Буш і сказав: «Майкл, виступати нукад! Візьміть у борг нашу валюту й купіть у наших фермерів фуражного збіжжя замість вантажів планово втрачених сільських сортиш пшениці».

Добру ініціативу виявив і Поліобор ЦК Компартії України (відповідальний товариш Станіслав Гуренко), яке на своєму засіданні відвагою заявив, що хоч у насій незалежній і суверенній республіці вкрай анідає крахощ, ніж і інших незалежних і суверенних, також не зовсім гірший, ніж торік, але можемо програги битву, бо не скрізь керівники комуністи належним чином контролюють ситуацію (в окремих господарствах є планше для комбайнів, але нема апаратурі для них, і напалки). Досі не усвідомили цього українські республіканці (відповідальний план Лавко Лук'яненко), які не зробили жодної заяви у зв'язку із загрозю життя і не послали на незорні фермерські городи своїх урядованих. Не посли на жичину качать, свасті егігратівців! і жоден райком ПДВу (відповідальний добродій Олександр Емелч). А шодамо, можуть підтвердити слова доктора юридичних наук, професора в Атаманчук, який ще в переддень асенародного робіт застерігав: «Демократи напутть утверджати, що те сеет, той помагаєт консерваторам і реакціонерам. Їхспоміти прошушею осемь, пору уборни урожаєм» (в жете «Советская Россия», 14 жовтня 1991 року). Бачте, до чого може дійти Мершій аніксимального утворення! Мершій організовуємо актикульбригади від усіх бже винятку партій. Як передовики від комуністів маюють на безакумуляторних горючих комбайнах побільше зброю, як коментуєтисю тонн намолотового збіжжя. Як передовики від республіканців маюють побільше трибуналі на боках — живиорки і сіксия ніс. Всуається шодаця героям битви-91 червоної, червоно-голубої і сімьо-мояті винилки. Кинемо для перемог всі засоби морального і матіне матеріального зосювачів! Не співати хочеться. А як наголосуємо незабутній першопроцодує казахстський цілчик, буде ліло — буде і пісня.

Мик Ішим, про пісню Дж. Буш запросив до віт културбригади, яка тає до штату Алоа, заїбного спілме Майкла Діксона (по-українськи — Микіаса Жюковина). Йому обидно заплатити тією валютою, яку ми виникаємо за їхнє фуражне збіжжя (жечуть, за неї наш ішимілі ополченці морю). Бє придати не тільки акумуляторів, а і акумуляцію утворення комбайнів. Те грець і з ним! Не бити, братове!

Заступник куріного з італьн Ідеологі
Батен УКРАЇНЕЦЬ.

ЕКОНОМІЗМ

- Як правдою, коли збиратимуть поліпшити життя людей, їм пропонуєть загиги ти ремінь!
- Настрія у трудящих бо-нонія! можна видавати джр...

Олександр ПЕРЛОК.
Кіровоград.

- На роботі — пхоралізм думок, у чергах пхоралізм актів.
- Ми вішали пхоралізм ре-керів, і знаходимо пробле-ни.

Леонід
КУЛІШ-ЗІНЬКІВ.
Рівненська область.

- Спробую мо викадати душу в роботу, якщо за неї тиш мало платити.
- У нас нічого нема, бо нікому нічого не треба.

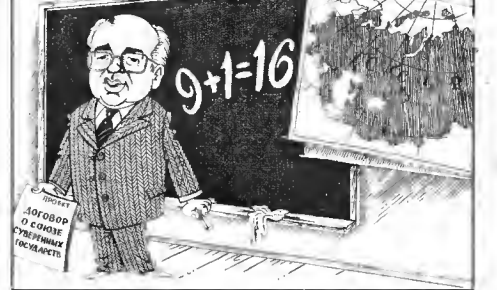
Носім ТЕПІЛЬНИКИ.
Могилів-Подільський.

- Україна поквара за гальмозозлою кризою че-рез презумпцію невідомо-сті!
- У суспільстві, як в автобусі: сидять не ті, хто заслужив.

Лаватюк ПАСТЕРНАК.
Боярка Київської області.
Мал. Сергія ФЕДЬКА.

НІЯК НЕ МОЖУ
ВИГРАТИ В ЦЮ ГРУ!

ПОЧАТКОВА ШКОЛА СУВЕРЕНІТЕТУ
СОЮЗНИЙ ДОГОВІР 1380 РОКУ

Був ранок 8 вересня 1380 року. Хан Мамай, володар супердержави від Японського моря до Балтійського, сидів у своїх шатрах й дивився на порокже Кулікове поле. Сьогодні тут вирішуватиметься доля шостої частини світу, об'єднаної авторитетом Чингіза й Батия і ратними трудами кількох поколінь. Сильний праці вкладав, скляний ірро! проліто, скляний міст спалено — один Київ чого вартий був! І ось тепер, оновивши свій дім, тільки й жити бі! Але — ні. Ну, чого їм не вистачає? Живуть собі, захищені від дикої Європи, мають вихід на світовий ринок. Ну, шлах за зарплат у греки, перетурю. Зате Азію — будь ласка! Церква націоналіст! Радн бога! Самоуправління! Скільки хочете, тільки податки справно платіть в Орду. І не рійте по жовтні, не розгортайте могутню державу по національних шатрах! Ну, лівтовіц з білорусами можна зрозуміти — вони на поляків озиряються. Ну, українцям, дає дає спокую колоніальні державності. Але Москва! Чи цей Дмитрій собі думає? Адже пропадає Москва без братньої Орди у своїх лісах і бологах, ізольована від світу! .. Вони зійшлися на полі Кулики, нім за формулою 4+1. З одного боку — Мамай, з іншого — москвитини, лівтовіц, українці, білоруси.

Удоду про оновлене Іого того дня так і не підписали. Звісно, страчували було. Пряміром, деякі ітотівці зайняли очікувальну позицію верстов за тридцять злітнів. А князь, мовляв, наїть передатися про знеси випадок ни простий боярин. То вже потім він прозав себе Дмитрієм Донським, а кремлівські писарі розписали все це чомусь як Куліковську битву і т. д. Але це вже зовсім інша історія. Заступник куріного з італьн Ідеологі Курінохроніка ГРУША.

Експрес-новини

В експрес «Київ — Москва» бригада провідників відновлення пролянає ідеями національної самодієності. Вирішено прогнати провідників вилесу по території України відмовитися від продажу пасажиром горілки «Москвич».

(Агентство Ю.ПІЯ).

Кінохроніка

ЗНІМАЄТЬСЯ НОВИЙ ФІЛЬМ

Днями до Києва прибула група американських кінематографістів. Їхня мета — зняти фільм про розвиток української демократії від 1985 року і до наших днів. Фільм буде художнім, широкоформатним. У центрі — образ зазнавчого обивателя Івана Вареника. Ного роль гратиме Михайло Боярський, який поспіє студію мелодрам української мови. Іван Вареник (як не сие нарост) Фланк Зенгер дівтає дозволі від керівників усіх партій на аніацію. Вони побачили актикуль аніації бийшої обивателів в роботі. У планах американців поновлення атмосфери перших мітингів, повторне «програвання» шахтарських страйків. У переході під центральну площу Києва знаме місце повторній інцидент між полковником Григор'євим і депутатом Хмаріном. Порвана оджа та пістолеет — справжній, а от розломним героїни тої супермемі будуть, значаєно, професійні актори. Достеменно відомо, що на роль Григор'єва затверджено супергероя Голлівуда Роберта Енгльда. Ше рає повторитися бийна (щого разу вже театралізована), що сталася при зустрічці Московського Петрарку у масовій грагматурі акторів кінських театрів. І хад являни та гості столиці не дивити, коли на гранті йдиди азову побачать студент сьні намети. Знайте: знімається кіно.

Сподіваємося здобути Оскара — каже продюсер Пол Райтер. Що ж, побачаємо кіно. жидия упитку. Дмитро ЛИХОВИЙ.

ПРОГНОЗ ПОГОДИ «КУРЕННЯ»

На політичному небосхилі! далі буде змарно. Втер змінних напрямків: від поміркованого до різко радикального. Барометр ціп підє вгору. Тиск має зростати. Можливі опади авторитетів. Температурні відхилення: тих, яким раніше було морозно, кидатиме. Мінити боги приймається: всі мінити підуть на експорт. Черговий заступник куріного Прокіп ТИШУН.

Що б хто не казав, в Денх незалежності у нас вже є. Хай няють лише один з-поміж ішим 364 днів залежності.

От був би Місцід незалежності. Чи хоча б Рік незалежності...

А гіля, не станемо за бігати інтерв'ю. Та й не в назві, зрештою, суть. Бо ж у нас були в нашій історії і місцини культурної торіалі, і цілий рік зашлю дїтєй. Те чи стали від цього торіалі культурологію, і дїтє за шкільницями.

Незалежність — як дефіцитний іррем, який мовчуть «виникати», під кишків квертату. Ї не куріни, ні за, ані грець, тільки більше за наробованич.

Хоч, звісно, те, що одне сучасно упріаєсь свято зветься Дінем незалежності — Свєтославо. Не Княїть незалежності на те, що на календарній дати чо буде янукуюсь історіоні, не, снімалою незалежності, але то вже традиція.

Що один вихідний — є час трішечки відпочити і подумати. Тим більше, думати я над чим.

Що не кажіть, а за цей рік з моменту прийняття Декларції про суверенітет ми не даємо спромігтися. В усючому разі, декларативності стало трішечки менше, а суверенітету трішечки більше. Ми прийняли чимсь по своїя закони і не прийняли декілька чиників. Ми вистигли провєз-завеземорендуку і жали не підлягати безвоззоз. Переміти бже голову являне студентська і те, після підписання цієї, вєстєи куріни і сискувати їх збілшчати меншості і зменшити більшість...

Зрештою, ми не тільки зрозуміли, що так діяти німає, а і почали вєзводити до не заюиди оповенних, являне прєтєчущий дїя.

Свідченням тому і пов'є на календарі Дня незалежності.

Тож відпочиваємо, набириваємося сил. Бо ж набороваємо справною незалежності — процес копійний і нелегкий.

А поки не відпочинемо, дозволяю запропонувати до іншого «Курєня». Хай чиятєй «Голосу України» не дивуються, зустрітись знімають «серце» гурбички. Цей випуск цілком присвячений темі незалежності, а вона, погодьтеся, вельми серйозна.

Мая.
Сергія ФЕДЯ.

СПАСИБЫ БОГДАНОВИ

22.10 Телефільм «Постскрипtum до першого дократу» [Укра-
тефільм] *

21.40 У концертних залах Україн-
и. Концерт майстрів мистацтва
і художніх колективів республі-
ки, присвячений Дню Неза-

20.15 Венірна вазка.
20.30 Кличу на допомогу. Про сік-
аїдацію чорнобильської епідемії.
21.00 «Час» [з сурдопаракладом].
21.40 Копаж.
21.45 Ілюзюк. Художній фільм
«Пюдина з ресторану».

